

ladset, tvertimod. Jeg tror, at Grunden til at denne Ændring er fremkommen, maaske skal søges i en Indvending, der er fremsat mod den tidligere Affattelse fra flere Sider, saa vidt jeg husker ogsaa af mig. Da alt indvendigt Arbejde forhen gik ind under Loven med Undtagelse af i enetages Huse, have vi sagt med Henblik paa denne Undtagelse: Hvorfor skal indvendigt Arbejde i Enetageshuse med f. Eks. 5 Alen Loftshøjde falde uden for Loven, naar indvendigt Arbejde i et Fireetageshus, hvor der ikke er højere til Loftet, falder ind under Loven? Det, synes jeg, var en berettiget Indvending; men vil man imødekomme den ved at undtage saadant indvendigt Arbejde, som udføres uden Stillads og hvad dermed kan ligestilles, saa forekommer det mig, at man kun kommer ind paa en endnu større Urimelighed. Sæt at en Mand staar beskæftiget her i Salen, og saa et Stykke Værktøj, en Planke eller noget Murværk falder ned og lemlæster ham mere eller mindre, saa er det dog urimeligt, at han er uden for Loven, alene fordi han under sit Arbejde ikke stod paa Stillads, eller hvad dermed kan ligestilles, og denne Undtagelse for Manden, der ikke staar paa Stillads, skal derhos kun gælde for saadanne Bygningsarbejder, hvorved der er Tale om „Vedligeholdelse eller Udbedring“; men saa snart der er Tale om „Ombygning eller Forandring“ — se under Punkt a.—m. — er Manden ikke undtagen. Hvorledes skal man nu finde ud af dette? Disse Udtryk forekomme mig slet ikke klare, og jeg kunde ønske at faa at vide, om det er muligt at fremkomme med en saadan Fortolkning af dem, at det bliver enhver klart, hvad der er „Forandring og Ombygning“ og hvad der er „Vedligeholdelse og Udbedring“. Saa vidste man dog, hvornaar man var uden for, og hvornaar man var inden for Loven. Hvis jeg er i Færd med en Udbedring og finder det passende derved at flytte en Væg f. Eks., saa er jeg i Tvivl om, hvorvidt det, jeg foretager mig, kun er en „Udbedring“, saa jeg er uden for Loven, eller en „Forandring“, saa jeg er inden for Loven, — alt under den Forudsætning, at jeg er en Arbejder, der udfører min Gerning staaende paa Gulvet. Det forekommer mig, at vi her ere inde paa saadanne Undtagelser, at de maa skabe en Mængde Vanskeligheder for Arbejderne, uden at være til nogen Nytte for Arbejdsgiverne. Det sidste kunne de ikke være. Lad os tænke os det Tilfælde, at vi foretage Reparationer i denne Sal, at den f. Eks. skal males, og at Arbejdet er over-

draget til en Malermester. Saa skulle hans Svende male baade forneden og foroven i Salen; de slæbe omkring med Stiger og Stilladser, i det ene Øjeblik staa de paa Stigen, i det andet paa Gulvet. Nu er det givet, at det er umuligt i Forsikringselskabet at faa det indrettet paa en saadan Maade, at man faar pekuniært Udbytte af de Folk, der ere uden for Loven, fordi de opholde sig paa Gulvet, thi de ere der ikke hele Tiden. Man kan dog ikke holde sig 2 Sæt Arbejdere, det ene beskæftiget i det ene Højdelag, det andet i det andet i samme Lokale. Hvis man kunde det, var det en anden Sag, men det kan man ikke, og derfor jere disse Undtagelser alene til Besvær og til Bryderi og til at skabe Stridigheder under Lovens Gennemførelse i Livet. — Der blev af det ærede Medlem, som havde Ordet før mig, talt om Møllerne. Jeg har i den Henseende ikke samme Mening som han, og jeg vil henlede Opmærksomheden paa den Linie i § 4, som omfatter Møllerne. Der staar: „Vind- og Vandmølleri, drevet som selvstændig Næringsvirksomhed“. Jeg er ikke klar over, hvad der menes med den sidste Tilføjelse. Jeg forstaaer nok, at Mølleri, der ikke er Næringsvirksomhed, falder ikke ind under Loven, men det behøvede man ikke at sige i § 4; thi der staar i § 3, at under Loven falder kun den Arbejdsgiver, der som Næringsvej driver nogen af de nævnte Virksomheder. Altsaa vil det være overflødig her at skrive „Vind- og Vandmølleri, drevet som Næringsvirksomhed“. Men nu staar der ikke dette, men der staar „drevet som *selvstændig* Næringsvirksomhed“. Jeg ved ikke, om det Ord „selvstændig“ blot er kommet her ind ved Uagtsomhed, eller om der ligger nogen Betydning deri. I sidste Fald vilde jeg gerne spørge, om der ligger den Betydning deri, at naar en Mand i Forbindelse med sin Gaard driver en Vind- eller Vandmølle, saa er Mølleri et selvstændigt Næringsvirksomhed og gaar ud af Loven? Dette vilde forekomme mig at være meget urimeligt, da Faren er lige stor, hvad enten Virksomheden er forbunden med anden Næring eller ikke. Jeg skulde nærmest antage, at man der har haft til Hensigt at indføre en saadan Fortolkning. Men der burde Ordet „selvstændig“ bort, og hele Tilføjelsen er i Grunden overflødig. Vind- og Vandmøller behøvede da kun at nævnes i Loven som andre Virksomheder, der jo kun gaa ind under den, naar de drives som Næringsvej. Under § 4 B., der omhandler Maskiner, gaar jo kun Benyttelsen af saadanne Maskiner ind under